DC DESIGNFORLØB

Effektforsyningen

Effektforsyningen planlægges med start ved udgangen. Ved en effekt på 30W i 8Ω skal udgangsspændingen være $V_{O\ RMS}$ = 15,5V med amplituden V_{O} = 22V. Der skal være plads til to basis-emitter strækninger for udgangstrinnet, noget lignende til den øvrige elektronik og ripple i effektforsyningen og 10% på netspændingen så effektforsyningen bør placeres cirka 5V højere end kravet til V_{O} og det giver værdien til +-27V.

$$P_O \coloneqq 30 \; W$$
 $R_L \coloneqq 8 \; \Omega$

$$P_O = \frac{{V_{rms}}^2}{R_L} \qquad V_{rms} \coloneqq \sqrt{P_O \cdot R_L} = 15.49 \text{ V}$$

$$V_O := V_{rms} \cdot \sqrt{2} = 21.91 \ \boldsymbol{V}$$

$$V_{CC} = 1.1 \cdot 22 \ V + 2 \cdot 0.7 \ V + 2 \cdot 0.7 \ V = 27 \ V$$

$$V_{EE} = -V_{CC} = -27 \ V$$

<u>Strømniveauet</u>

Strømniveauet i udgangstrinnet estimeres. Med 8Ω som den nominelle belastning bør der tages udgangspunkt i $R_L = 6\Omega$ da en højttaler har en svingspole der har en DC modstand R_{DC} på typisk 80% af den nominelle værdi.

Strømmens spidsværdi bliver I_{OPEAK} = 3,65A og der må forventes en middelstrøm fra effektforsyningen på I_{DC} = 1,16A. Hvis den værdi holder så bliver den tilførte effekt på 62W ved 30W afgivet i nominelt 8 Ω og virkningsgraden er 48%.

$$R_L \coloneqq 6 \Omega$$

$$I_{OPEAK} \coloneqq \frac{V_O}{R_L} = 3.65 \text{ A}$$

$$I_{DC}\!\coloneqq\!rac{I_{OPEAK}}{\pi}\!=\!1.16~\emph{A}~~$$
 loc half wave

$$P_{CC} \coloneqq \frac{V_{CC} \cdot V_O}{\boldsymbol{\pi} \cdot R_L} = 31.38 \; \boldsymbol{W}$$

$$P_{TOT} = 2 \cdot P_{CC} = 62.76 \ W$$

$$\eta \coloneqq \frac{P_O}{P_{TOT}} \cdot 100 = 47.8$$

Effekttabet

Effekttabet i udgangstransistorerne T_{10} og T_{11} bliver 24W samlet og derfor forventes et tab på 12W i hver transistor. Det danner udgangspunktet for en senere beregning af køleprofilen.

$$P_T \coloneqq \left(\frac{2}{\pi}\right) \frac{V_{CC} \cdot V_O}{R_L} - \frac{{V_O}^2}{2 \; R_L} = 22.76 \; \textbf{\textit{W}} \qquad \qquad P_T \coloneqq 0.4 \cdot \frac{{V_{CC}}^2}{2 \; R_L} = 24.3 \; \textbf{\textit{W}}$$

$$P_T = 0.4 \cdot \frac{{V_{CC}}^2}{2 R_L} = 24.3 \text{ W}$$

Drivertrinnet

Drivertrinnet skal levere basisstrømmen til udgangstransistorerne 2N3055 og MJ2955 og med $\beta_{10} = \beta_{11} = 20$ som strømforstærkning i T₁₀ og T₁₁ behøves en strøm på 183mA så der afsættes 1/20 af effekttabet i drivertransistorerne T₈ og T₉ eller 0,6W i hver transistor.

Man bør være meget konservativ og dimensionere efter en transistor der kan håndtere mindst 1W da effekten varierer som funktion af udgangsspændingen. Der bruges en transistor på 10W uden et køleprofil og ellers må man planlægge køling af disse transistorer.

$$\beta_{10}\!\coloneqq\!20$$

$$I_B \coloneqq \frac{I_{OPEAK}}{\beta_{10}} = 182.57 \ \textit{mA}$$

$$P_{TO} = \frac{P_T}{20} = 1.22 \ W$$

$$P_{T9} = \frac{P_{TO}}{2} = 0.61 \ W$$

Basisstrømmen

Basisstrømmen til drivertrinnet er 5 mA ved en strømforstærkning på $\beta_8 = \beta_{9} = 40$.

$$\beta_8 \coloneqq 40$$

$$I_B \coloneqq \frac{183 \ \textit{mA}}{\beta_8} = 4.58 \ \textit{mA}$$

Modstanden RE (R7) i strømkilden

$$I_{C} = \frac{U_{BE}}{R_{E}} \xrightarrow{solve, R_{E}} \frac{U_{BE}}{I_{C}}$$

$$R_E := \frac{0.7 \ V}{20 \ mA} = 35 \ \Omega$$

Indgangstrinnet

Indgangstrinnet skal levere basisstrømmen til T_5 som med β_5 = 420 er på 25 μ A. Der bør vælges en mange gange højere strøm i den fælles emitter for at holde differentialtrinnets balance nær ved fifty-fifty så strømmen vælges til I_E = 5 mA. Det indstilles ved modstanden R_E til 5,1k Ω .

$$I_E \coloneqq 5 \, \boldsymbol{mA}$$

$$R_E\!\coloneqq\!\frac{27\;V\!-\!0.7\;V}{I_E}\!=\!5.26\;\boldsymbol{k\Omega}$$

$$R_E \coloneqq 5.1 \ \boldsymbol{k\Omega}$$

<u>Forstærkningen</u>

Forstærkningen indstilles så fuld udstyring på $V_{O RMS} = 15,5 \text{ V}$ opnås ved ved $V_{I RMS} = 0,5 \text{ V}$ på indgangen og indstilles af $A_{CL} = 1 + R_6/R_5 = 31$. Et valg af $R_3 = 1 \text{ k}\Omega$ giver $R_4 = 30 \text{ k}\Omega$.

$$A_{CL} = \frac{15.5}{0.5} = 31$$

$$R_3 \coloneqq 1 \ \boldsymbol{k\Omega}$$

$$A_{CL} = 1 + \frac{R_4}{R_3} \xrightarrow{solve, R_4} 30 \cdot k\Omega$$

AC DESIGNFORLØB

Den lave grænsefrekvens

Den lave grænsefrekvens fastsættes af C_1 og R_2 til 1,6Hz og kondensator C_4 skal blot være "stor" så spændingsvariationen over den bliver "lille" i sammenligning med værdien over R_5 for at holde forvrængningen nede. Det skyldes at en aluminium elektrolyt kondensator ikke er en lineær komponent. En typisk værdi på 100 μ F giver 1,6 Hz.

$$C_1 \coloneqq 10 \ \mu \mathbf{F}$$
 $C_4 \coloneqq 100 \ \mu \mathbf{F}$

$$R_2 \coloneqq 10 \ \mathbf{k\Omega}$$
 $R_3 \coloneqq 1 \ \mathbf{k\Omega}$

$$f_1\!\coloneqq\!\frac{1}{2\; \pmb{\pi}\!\cdot\! R_2\!\cdot\! C_1}\!\!=\!1.6\; \pmb{Hz}$$

$$f_2 \coloneqq \frac{1}{2 \; \boldsymbol{\pi} \cdot R_3 \cdot C_4} = 1.6 \; \boldsymbol{Hz}$$

<u>Transkonduktansen</u>

Transkonduktansen gm i differentialtrinnet T₁ ... T₄ beregnes til 96mS.

$$I_E \coloneqq 5 \ \textit{mA}$$

$$U_T = 26 \ mV$$

$$g_m \coloneqq \frac{I_E}{2 \cdot U_T} = 0.096 \ \boldsymbol{S}$$

Åben-sløjfe forstærkningen

Åben-sløjfe forstærkningen beregnes fra transkonduktansen, strømforstærkningen i T_5 og indgangsmodstanden på udgangstrinnet ved basis af T_8 og T_9 der giver et estimat på R_C i formlen.

Indgangsmodstanden for en emitterfølger er belastningen R_L gange med den samlede strømforstærkning til R_C = 4,8 k Ω . DC forstærkningen beregnes derefter til A_{DC} = 194 000 ved en belastning på R_L = 6 Ω .

$$\beta_8 = 40$$

$$\beta_{10}\!\coloneqq\!20$$

$$R_C := \beta_8 \cdot \beta_{10} \cdot 6 \Omega = 4.8 k\Omega$$

$$\beta_5 = 420$$

$$A_{DC} \coloneqq g_m \cdot \beta_5 \cdot R_C = 193.8 \cdot 10^3$$

<u>Kompenseringen</u>

Kompenseringen skal sikre stabilitet ved at reducere forstærkningen til en ved den laveste af de høje poler der antages givet af R_c og C_μ for T_5 , T_8 og T_9 i parallel.

Ved en værdi for C_{μ} på 3 pF findes f_H = 11,1 MHz og den dominerende pol f_0 findes til 14 Hz. Ved den aktuelle forstærkning på A_{CL} = 31 kan den dominerende pol f_P findes til 442 Hz som er tilstrækkelig for stabilitet.

Ved Miller-transformation findes modstande og kapaciteter, der resulterer i poler.

$$I_C \coloneqq \frac{27 \ V}{4.8 \ k\Omega} = 5.6 \ mA$$
 $r_C \coloneqq R_C$

$$g_{m5} \coloneqq \frac{I_C}{U_T} = 0.216 \ S$$

$$A \coloneqq g_{m5} \cdot R_C = 1038.5$$

$$r_{\pi 5} \coloneqq \frac{eta_5}{g_{m 5}} = 1.9 \ \boldsymbol{k\Omega}$$

$$f_T \!\coloneqq\! \frac{300~\textbf{\textit{MHz}} \cdot \! I_C}{10~\textbf{\textit{mA}}} \!=\! 168.75~\textbf{\textit{MHz}}$$

$$C_{\pi 5} \coloneqq \frac{g_m}{2 \; \pi \cdot f_T} = 90.7 \; pF$$

*C*_μ ≈ 1 ... 5 pF

$$C_{u5} \coloneqq 3 pF$$

$$C_{MO} \coloneqq C_{\mu 5}$$

$$C_{MI} := (1+A) C_{MO} = 3.1 \, nF$$

Polen ved ind- og udgangen findes.

$$f_1 \! \coloneqq \! \frac{1}{2 \; \boldsymbol{\pi} \! \cdot \! r_{\pi 5} \! \cdot \! (C_{\pi 5} \! + \! C_{MI})} \! = \! 25.5 \; \boldsymbol{kHz}$$

$$f_2 \coloneqq \frac{1}{2 \; \boldsymbol{\pi} \cdot r_C \cdot C_{MO}} = 11.1 \; \boldsymbol{MHz}$$

Den nye dominerende pol findes ud fra den høje pol ved 11,1 MHz. $f_H = f_S$

$$f_0 \le \frac{f_H \cdot A_{CL}}{4 A_{DC}}$$

$$f_0 := \frac{f_H}{4 A_{DC}} = 14.3 \; Hz$$

Den dominerende pol kan hæves med forstærkningen Acl.

$$f_0 \coloneqq \frac{f_H \cdot A_{CL}}{4 \; A_{DC}} = 441.9 \; \textit{Hz}$$

Kompenseringskondensatoren kan nu vælges.

$$C_C \coloneqq \frac{1}{2 \; \boldsymbol{\pi} \boldsymbol{\cdot} f_0 \boldsymbol{\cdot} \beta_5 \boldsymbol{\cdot} R_C} = 178.7 \; \boldsymbol{pF}$$

$$C_C\!\coloneqq\!180~pF$$

Slew rate

Slew rate værdien bliver SR = $28 \text{ V/}\mu\text{s}$ der fuldt tilstrækkelig for musikformat som er begrænset til $2 \text{ V/}\mu\text{s}$ ved frekvensen 20 kHz.

$$SR = 2 \pi \cdot f \cdot V_O = 2 \frac{V}{\mu s}$$

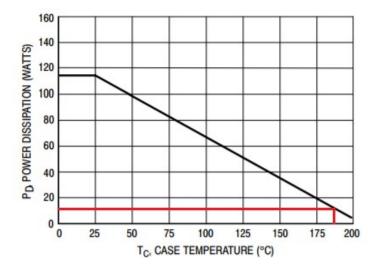
$$SR \coloneqq \frac{I_E}{C_C} = 27.8 \frac{V}{\mu s}$$

KØLEPROFIL

Chiptemperaturen

Køleprofilet for udgangstransistorerne beregnes ud fra specifikationen af hvad temperaturen på transistorens chip må være ved 12 W afsat effekt. Det benævnes T_j for *junction temperature*.

Chiptemperaturen må for 2N3055 maksimalt være 185°C ved 12 W afsat effekt, men man bør aldrig gå til grænsen så her fastsættes værdien konservativt til T_j = 100°C. Med en omgivelsestemperatur pa 25°C skal temperaturstigningen holdes nede på 75°C.

Den termiske modstand

Den termiske modstand fra junction til monteringsflade er 1,52°C/W ifølge databladet så kravet bliver omkring 4,7 °C/W for køleprofilets termiske modstand til omgivelserne (køleprofilets K værdi).

$$R_{thhs}\!\coloneqq\!\frac{100\; \textit{K}\!-\!25\; \textit{K}}{12\; \textit{W}}\!-\!1.52\; \frac{\textit{K}}{\textit{W}}\!=\!4.73\; \frac{\textit{K}}{\textit{W}}$$

<u>SOA</u>

Maksimum ratings for 2N3055 er 115W, 60V og 15A.

Grænseværdierne bliver derfor:

$$\frac{115 \ W}{60 \ V} = 1.9 \ A$$

$$\frac{115 \ W}{15 \ A} = 7.7 \ V$$